

LA PIPA D'EN ROC

PUBLICACIÓ DE "QUESS AMB JAMÓ" (BIKINI)

Publicació satírica

Fascicle n. 2 / Preu: 15 ptes.

17 d'Octubre de 1978

ON VAS FER LA "MILI", ARANA?

En Joaquim Arana és un lleidatà de Lleida, de Lleida capital volem dir. Malgrat que va estar implicat en un afer de finques allà

a Andorra, no es dedica precisament a la compra-venta de terrenys, sinó a la política; tanmateix és diputat a Madris. Ah!, de les finques i el merder d'Andorra diu que no hi té res a veure. Amb l'Esquerra Republicana de Catalunya sí que hi té a veure: n'és militant. Abans, però, va haver de sortir de l'antic Reagrupament un xic escaldufat.

Per tal d'aclarir conceptes direm que això del Reagrupament era una penya on en Verde, l'Aldea i quatre més la feien petar de tant en tant. Ara s'han disfressat de socialistes i en González de Madris els ha deixat un raconet on seguir fent-la petar.

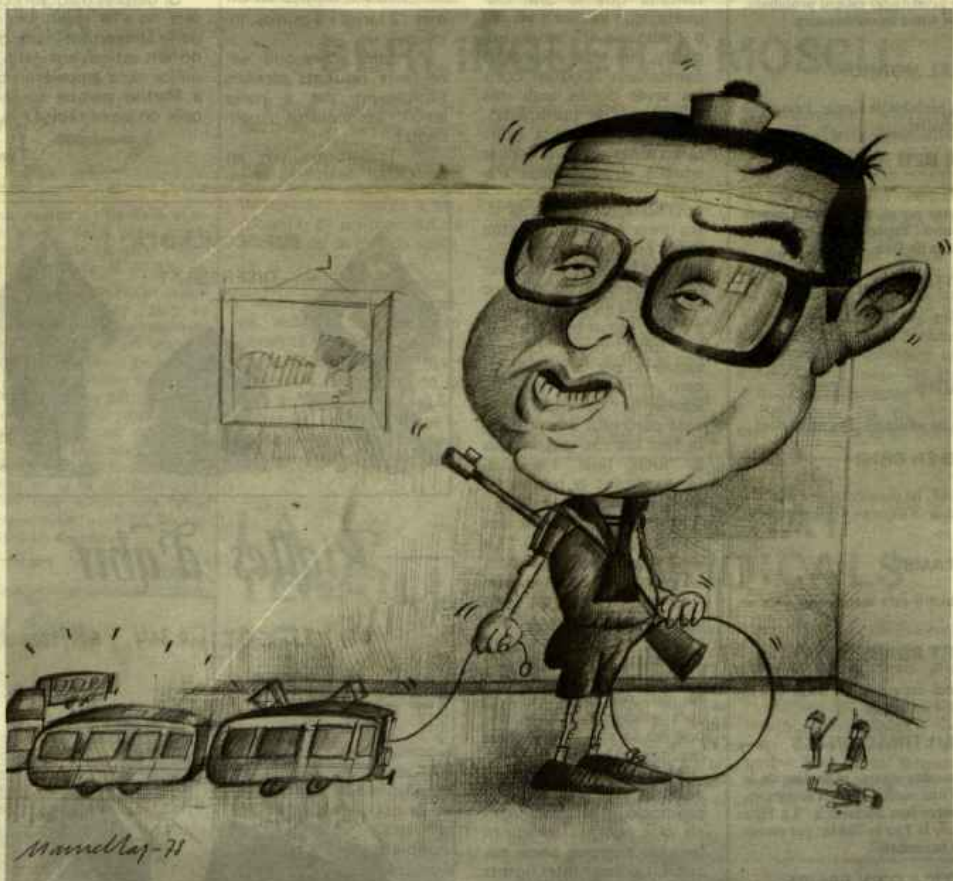
Dèiem que l'Arana és diputat. Molts potser el recordareu perquè fa riure quan puja a l'estrat del Congrés a dir quatre coses. Si en Companys o en Macià aixequessin el cap i veiessin el que fa aquest home de la històrica ERC, no el tornarien a aixecar mai més. I més si expliquessin el que ara anem a explicar. I no va de conya.

Resulta que l'Arana forma part de la "Comissió dels Vint" que està redactant l'esborrany del futur Estatut de Catalunya. En plantejar-se la qüestió de mirar d'incloure a l'esborrany que els joves que visquin a Catalunya puguin fer la "mili" aquí, a l'hora de passar el tema a votació el nostre personatge es va abstenir.

Bon patriota aquest Arana, sí senyor. D'aquí a la UCD només hi ha un pas. El que no hem pogut comprovar és si va estar sopant amb l'Anton Cañellas, (amb en Sentís no, perquè és perdre el temps).

A BARCELONA

ENS HAN DONAT PEL "METRO"

El Sr. Martín Villa ens té mania. I tot li ve de quan exercia el trist ofici de Governador de l'Ordre Públic a Barcelona. Com sigui que aleshores es va quedar amb les ganes de fer passar als barcelonins per l'adreçador, ara, que ha arribat a Ministre, ens vol fer passar a tots pel forat del metro, costi el que costi. De moment ens costarà dues pessetes més i tres els autobusos. A canvi

tindrem la seguretat de potè viatjar tan malament com abans.

El Sr. Martín Villa considera també que som uns privilegiats perquè paguem menys que Madrid. Li podríem respondre amb una exhaustiva relació de tot el que paga Catalunya a la burocràtica capital de l'Estat, però ens limitarem a dir una sola cosa: nosaltres de lladres no en tenim i llants.

Per la seva part els partits polítics, en preveure endeutament pel futur Ajuntament democràtic, han intentat intervenir en les negociacions. I és que, els nostres polítics, també noten la puja de preus en llurs butxaques. El "Guti", per exemple, ens deia que "Amb el que ens paguen a la Generalitat haurem d'anar-hi a peu".

En Reventós, contràriament, sembla que això no

el preocupi. "Sempre em queda el recurs d'anar-hi en dodge" ha declarat el molt sapastre.

Serafi Bandarra

LA SECRETÀRIA I EL PRESIDENT

L'Honorable ha tornat anar lluny d'osques. Primer fou en Pere M. Comas i ara ha fotut gairebé al carrer la secretària del Conseller d'Obres Públiques i Urbanisme. Ha ordenat la suspensió total de les seves tasques, l'ha cessat fulminantment. "Es una noia perillosa", comenten els diaris que va dir el President. La Conxita Fuster és un dels caps del sindicat unitari de funcionaris, l'STAC, de reconegut tarannà democràtic.

Volem creure que la "perillositat" que se l'atribueix no té res a veure amb corbates i pantalons, és a dir, que la Conxita és ben lliure de no portar corbata ni faldilles.

President, amb tots els respectes que el cas mereix permetem dir-vos que, si ens la demaneu, us lliurarem una llarga llista de funcionaris de la Diputació que porten molts anys en el càrrec —tants com d'anti-demòcrates—, que són profundament anti-catalans i que tot i haver Generalitat provisionalment xuclant de la mameixa com si res hagués passat.

De res, i a manar.

CANTONADA ADQUIRIDA PER FUNEZ Y NAVAR

Biblioteca de Comunicació i Memòria General - CEDOC

Amb la pipa al morro

PINOCHET I ELS DRETS DE L'ANIMAL

Encara no hem tingut temps de saber de què va això dels Drets Humans, i va la UNESCO i es despenja amb una "Declaració Universal dels Drets de l'Animal". Declaració que va ser proclamada el passat diumenge i que ja ha rebut nombroses adhesions, entre elles la del conegut general Augusto Pinochet. "Ya era hora de que nos tuviesen en cuenta" ha declarat.

LOPUS DOCTORIS

Més desgràcies. Al professor senyor López Rodó li han donat el grau de doctor honoris causa per la Universitat de Dret, Economia i Ciències de Aix-Marsella. Nosaltres que vàrem patir la seva "eficàcia" no veiem la causa de tants "honoris".

PREMI DESCONEGUT

Isaac B. Singer, premi Nobel de Literatura d'enguany és absolutament desconegut per aquestes terres. Això a vegades és un avantatge. Recordeu el Premi de la Pau donat a en Kissinger. A aquest sí que tothom el coneixia.

EL TREN DE L'ENRIC

Avís als lectors. Coneixeu un tal Enric?. No?. Doncs millor. Aquest fulano controla els quioscos de la RENFE de Barcelona i ell tot solet ha fet possible que "La Pipa d'en Roc" no es vengui en aquests llocs. Diu que com que té quatre planes no l'interessa. Doncs a fer punyetes!

EN NUÑEZ TE BUTLLA

Malgrat que a l'Estat Espanyol la prostitució estigui prohibida, en Nuñez continua estant a gairebé totes les cantonades.

AMB LA PIPA AL MORRO

Al congrés de bombers estava prohibit de fumar. Perquè en cas d'Incendi haurien hagut de treballar.

MARE DE DEU

Un cardenal asiàtic va comentar, fent referència a l'Elecció de Joan Pau I que "primer vaig votar per un amic meu. Després vaig votar de la manera que indicava l'Esperit Sant". Això traduït al català ve a ser votar a la bona de Déu.

PODRITS

Bias Piñar: "La Iglesia Católica está corrompida". Ja ens pensàvem que això del braç de Santa Teresa acabaria malament.

PRESAGIS

La frase "Ja sóc aquí" no era una salutació. Era un presagi.

LA CNT NO ES EN CRISI

Enric Marcos, secretari de la CNT, ha desmentit que aquesta central sindical sigui una olla de cols. S'espera que desmenteixi també que és un orgue de grills.

SUAREZ TAMBE

Ens ho han confirmat. A Suárez li està sortint una pipa al cap.

L'OSCAR D'ALBERT BOADELLA

Albert Boadella serà el candidat espanyol a l'Oscar per la seva brillant interpretació de l'home invisible.

EL NOBEL DE LES MULTINACIONALS

Segons ha publicat la premsa sembla ser que al darrera de la Fundació Nobel s'hi troba més d'una multinacional armamentista. Preguntes algunes d'aquestes han declarat a "La Pipa d'En Roc": "Quants més Nobels de la Pau es lliurin, per nosaltres millor. Senyal que encara són necessaris".

LA FILLA DEMOCRÀTICA D'EN FELIPE

La nova filla de Felipe González portarà el nom de Maria per decisió democràtica de tota la família González. El que ja no és tan clar és que per decisió de tota la família González hagi vingut al món.

MARTIN VILLA I ELS SUDAMERICANS

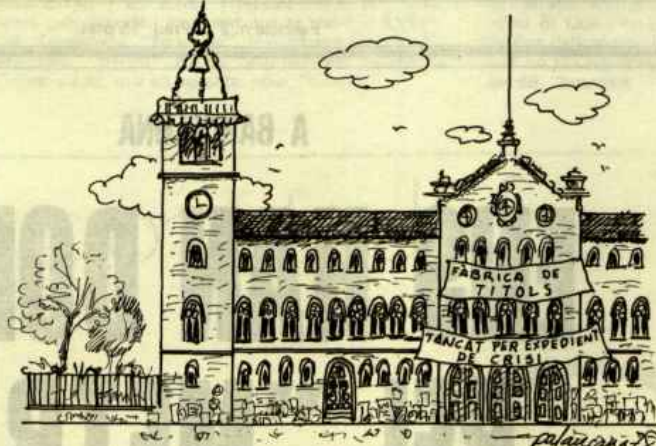
El SR. Martín Villa vol expulsar de l'Estat Espanyol els refugiats de les dictadures sudamericanes. Preguntat pels motius d'aquesta decisió ha declarat: "Corriem el risc que poguessin arribar a pensar-se que estaven al seu país". Amb aquesta mesura se'ls ho ha confirmat plenament.

L'ALTERNATIVA

Diu l'Alfonso Guerra: "Els socialistes en el poder foterem la pota, però no foterem la grapa". Mentre no s'hi foti ell.

Botifarra Catalana

UNIVERSITAT: TANCAT PER CRISI

La Universitat d'aquest país ha estat més temps tancada que la Sra. Cisqueta, que va morir verge i a l'edat de 97 anys. Enguany, que amb això de la democràcia podria obrir les seves portes amb una mica més de puntualitat, hi ha una tot una trepa que s'entesta en perllongar aquella culturalíssima tradició.

D'aquesta manera la ultra-dreta acadèmica pretén fer la punyeta al rector Badià, i Margarit, demostrant que la democràcia tampoc no arranja els problemes, i, a sobre, seguir cobrant sense fotre brot. L'ultra-esquerre, per la seva part i com sempre, no se n'ha assabentat de què va la cosa però està a la que salta, no fos cas que arribés la "lucha final" i els agafés explicant la batalla de les Termòpiles.

Com que el merder pot portar tela marinera, "La Pipa d'en Roc" proposa un pacte —i és que el consens ens ha calat de mala manera— consistent que s'obrin les classes però no se'n donin. Intel.ligent síntesi entre els qui volen i els qui no volen obrir el curs acadèmic i que tampoc no servirà per res però resultarà més divertit.

Mentrestant es podrien celebrar uns "Curssets de promoció promocional" als que podrien accedir-hi tots els alumnes sense necessitat d'ésser intel.ligents.

Curssets que podrien versar sobre les matèries següents:

- * Sexualitat electrònica (12 lliçons amb endoll incorporat).
- * El futur del sifon i l'aigua de Seltz (amb material adequat per les pràctiques).
- * Com arribar a savi en 15 dies (Diploma i guardó)
- * Feu-vos ric conreant cols (mànega de franc).
- * Màgia, bruixeria i arts ministerials (amb exhibició de la porra incorrupta de Martín Villa).
- * El perfecte gandul

(amb 3 tipus diferents de llit).

* Feu-vos hippye en un mes (3 fàries i 9 porros, inclosos).

* Com aconseguir excel.lents resultats escolars (únicament per a pares amb assignatures pendents).

* Transformeu-vos en un OVNI (deixareu boca-

badats els vostres amics en festes i reunions).

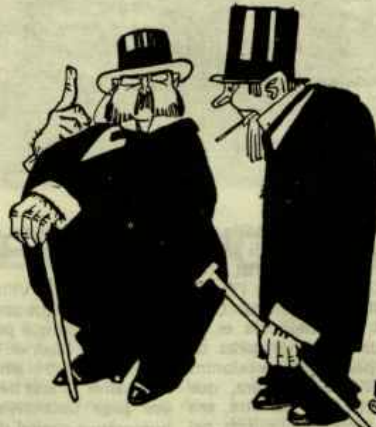
Si després d'aquests curssets no s'ha resolt la crisi de la Universitat, cosa que no ens estranyaria gens, el millor serà embalar-la cap a Madrid perquè se la fiquin on els hi capiga.

Tinet.

Rigles d'ahir

CU-CUT nº 364 6/4/1909

ELS DE LA DEFENSA

—En el meu districte he tingut 3 vots.
—V (no ha pogut saber de qui era l'altre)

EL TRIBUNAL DE CASSACIÓ

RESULTANT que en l'Estatut de Núria es contemplava l'existència d'un Tribunal Superior de Justícia de Catalunya,

RESULTANT que els de Madrid ho deixaren en Tribunal de Cassació

RESULTANT que ara els de Madrid no volen Tribunal de Cassació

RESULTANT que els de la Comissió dels vint volen un Tribunal Superior de Justícia de Catalunya

CONSIDERANT que el Tribunal Superior del 1978 no és el del 1931 ni de lluny, i

CONSIDERANT que tot això és un joc d'ous

NO FALLO

EN FIGUERUELO VOL COBRAR

El delegat de serveis de la guàrdia urbana de Barcelona, Sr. Antonio Figueuelo, està disposat a treure's un sobresou. Per això ha començat a "untar la màquina" per tal de cobrar "ipso facto" totes les multes de tràfic hagudes i per haver.

"Es pagaven —diu— menys del deu per cent de les multes imposades. Ara volem que hi hagi un mínim de disciplina cívica". I com imposarà aquesta disciplina, en Figueuelo? A cops de pistola? Amb misses a Sant Cristòfol? o bé amb una ampliació de la Model?.

Amb l'actual caos circulatori, amb absència de parkings municipals o d'una xarxa de transports públics eficients, les multes les pagarà sa mare.

Un consell, Figueuelo: o et compres una tanqueta o no viatjaràs tranquil.

Notícies de l'altre món

MIRACLES A CABASSOS

Això dels miracles en aquest país tan estrany on hem de viure és d'allò més natural. Ningú no fa escarafalls de les coses més increïbles i així amb la mateixa desimboltura encalcem l'encongiment miraculós dels sous com el també miraculós augment de la barra oficial. De fets els catalans ja estem curats d'espants i, des de la resurrecció d'aquell que ja és aquí, ho creiem possible tot. Però el motiu d'aquest reportatge no és de parlar d'aquí sinó d'allà. Per cert allà és allà, i prou. Segons "Interviú" el miracle "fué en Granada".

personatge d'aquesta mena a qualsevol país civilitzat estaria en un centre mèdic per a intentar curar-lo i fer-lo capaç de conviure amb les persones sanes. Però aquí no. Aquí és un sant que fa miracles. I quins miracles! "Tuve novio y me dejé. Lloraba mucho y me desesperaba, deseándome continuamente la muerte. Al recurrir a fray Leopoldo, encontré gran alivio con sólo mirar su cara de bondad, y le pedí encontrara a un hombre bueno, trabajador y católico que me hiciera su esposa, y efectivamente así ocurrió, de la forma

El "pajaru" miraculós d'aquesta ciutat és tot això que ara segueix: Francisco Tomás de San Juan Bautista Márquez Sánchez. Professionalment feia servir el més utilitari de "Fray Leopoldu". Tota la seva vida és un prodigi continuat pel camí de la sentedat. Vet aquí les seves especialitats: Adulterava els seus aliments perquè tinguessin mal gust. Es martiritzava físicament. Estiu i hivern anava amb el mateix vestit per a patir més les malvestats de la intempèrie. Però el tret més personal és el fet que comprava tots els diaris per a llegir-ne les esqueles, i prou. A continuació es dirigia a les cases afectades per a participar en els dolcs respectius. Un

más insólita". "Me llevé al lugar exacto de la playa donde había perdido las gafas". Arriben a la xifra de 47.000 els favors d'en Leopoldu en la seva etapa de viu i en l'altra de mort. A Granada els caputxins el tenen ficat en un sepulcre vistós que és lloc de pelegrinatge d'una genciació d'infelícios que es desvien per a tocar-lo i poder comprar alguna relíquia: pèl del cap, estella del taüt, pudor d'aixella, etc. Mentre els caputxins comenten: "esto es la fe del pueblo", i viuen com sempre han fet a l'esquena del "pueblo". Això sí que és un miracle. ■

Oliver

UN BON SOBRESOU

Ara resulta que el corresponsal a Londres de TVE, José Luis Navas, talment com si fos una criada pispava més de dues-centes mil castanyes mensuals.

El bon xicot amb la més bona de les intencions passava factures a Madrid del lloguer d'un estudi inexistent, del sou d'un empleat que no existia, de pel·lícules que li eren regalades i ves a saber de què més. Vaja, que la TV com a representant seu a Londres tenia un pillet.

I pensar que nosaltres el volíem fitxar perquè ens expliqués el que fa la Reina (anglesa, és clar) quan s'aborreix. Si ens descuidem ens fot fins la cinta de la màquina.

EMPRESARI DESCONSOLAT

L'empresari del lloc de perdició Crazy-Horse de París està desconsolat. Resulta, segons varen dir els diaris, que vuit de les vint-i-quatre dansarines que feien les delícies dels clients han quedat prenysades, és a dir, que esperen un fill o una filla.

La notícia dona peu a afirmar dues coses amb

tota seguretat: que les vuit dones ja no són verges i que, almenys aquestes, eren dones de cap a peus i no pas de broma o travestis.

Des d'aquí donem un simbòlic premi a aquest benaurat empresari que no dóna gat per llebre. Com ha de ser, sí senyor.

BERLINGUER A MOSCU

Enrico Berlinguer ha declarat, al nostre enviat especial a Moscou, que el més positiu del seu viatge ha estat un acudit que un desconegut li burxà a cau d'orella, en un moment de descuit de la policia secreta.

L'acudit és el següent: "Quan Brejnev visità França, ara farà uns anys, es presentà de sobte i per sorpresa a casa del Sr. Marchais, un dia abans de la seva arribada oficial. El Sr. Marchais, que no s'esperava la visita va quedar lívid

en veure Brejnev i recordar que tenia un lloro que no més sabia dir: "Brejnev a la merda!"

— Suposo que em podré quedar a dinar—digué el camarada Leonid.

— Naturalment, naturalment—digué Marchais.

En un moment de descuit, el secretari general del PCF, va arregar el lloro i com que no sabia on amagar-lo el ficà al congelador de la nevera.

Cada vegada, però, que durant el dinar s'havia d'anar a buscar alguna cosa, el

Sr. Marchais s'aixecava sol·licit. Tanta amabilitat va fer malfiar al dirigent soviètic, el qual s'estestà en acompanyar Marchais a la cuina a buscar una botella de vi fresc.

Després d'un estira i arrossa Brejnev obrí la nevera, i sortí el lloro tot dient: "Visca Brejnev!"

Marchais quedà estorat i Brejnev tot somrient va dir-li: "Amic meu, vet ací el que pot la Sibèria!"

Berlinguer ha declarat que no té vocació de lloro.

LA TENAILLE I EL SINDICAT DE SINDICALS

Davant les reiterades trucades telefòniques que rebem, ens veiem obligats a aclarir que el que es va casar amb la Isabel Tenaille no és el nostre dibuixant Josep Novellas, malgrat que físicament s'assembli com una gota d'aigua a una altra amb l'afortunat personatge.

Ja que parlem dels dibuixants, hem de dir que l'Artur Palomer no té res a veure amb Juan Palomo Mejías, el qual no sabem que existeixi, però per davant fem l'aclariment per si vingués el cas. Més val prevenir que curar.

Els sindicats se les foten que dóna gust. Que si la USO és un sindicat "groc" del partit dels fills adoptius de Cebreros; que si la UGT per boca del rodó d'en Redondo diu que CC OO practica amb els treballadors una política paternalista; que si aquí, que si allà, que més cap aquí. La CNT, per la seva banda, continua amb la vaga dels "gasolineros", que no és gasolineros, sense que ningú no sàpiga exactament si ja està acabada, si tot just comença, si només s'està en els preparatius, és a dir, que ningú s'assabenta de la pel·lícula.

El millor seria que els sindicats sindiquessin les picabaralles sindicals que ja estan sindicats. Per un sindicalisme sindical sindiqueu-vos en el sindicat de les picabaralles sindicals.

Mentre tot segueixi així tenim Ferrer Salat i Cia —en el bon sentit del mot— fins a la setmana dels tres dijous, és a dir, la que ve.

Els consellers polítics caminaven de puntetes cap a la Plaça de Sant Jaume. Ningú no els hagués reconegut, ni llurs propis fills. El Guti, caminant prop de les portalades, girava el cap sovint però discretament, amb aquell "sensurround" adquirit després de tants anys de clandestinitat. En Reventós, una mica geperut, amb les ulleres entelades i amb els permanentment encongits pantalons que deixaven visonar uns escanyolits turmells, corria de puntetes per les iloses del carrer Ferran. En Pujol, una mica de gairell, passant per sota els paraguès dels vianants sense necessitat d'alçar el seu en cap moment, suava i rebufava com una botifarreta al bell mig d'un plat de seques.

No miraven ningú i ningú no els mirava tampoc. Anaven com avergonyits i procuraven passar despercebuts —cosa per altre cantó no gaire difícil.

Quan travessaren la porta del Palau de la Generalitat, el Guàrdia d'Assalt que es mirava bocabada la pluja des del dintell ni tan sols va dir ase ni bèstia. Per un moment, va creure reconèixer algun dels individus que entraven discretament però decididament. Va descartar, però, l'Starsky i la Lola Flores, i finalment va deixar-ho córrer per que ell, de política ni en sabia ni volia saber-ne res.

Tarradellas era al seu despatx provant-se un vestit de Napoleó fet a mida, quan els consellers varen penetrar per la porta principal.

— Cavachers, podeu cheure—. Va dir l'honorable.

Un tremolós sí va sortir de la gola del més agosarat dels consellers. — Doncs bé, pochem comechar. Anàvem per la Geneïtat de Catalunya...
Immediatament, i visiblement envermel·lits, els consellers començaren a treure's la roba. Ara la camisa, ara els pantalons, fins quedar amb les genèitats a l'aire.

I és que si primer fou la corbata ara passa de joc d'ous!

Serafi Bandarra

opus CINQUANTENARI

A FER PUNYETES !

mai vist

Home objecte busca dona sense escrúpols.

Es disfressa d'home i no s'ho creu ningú.

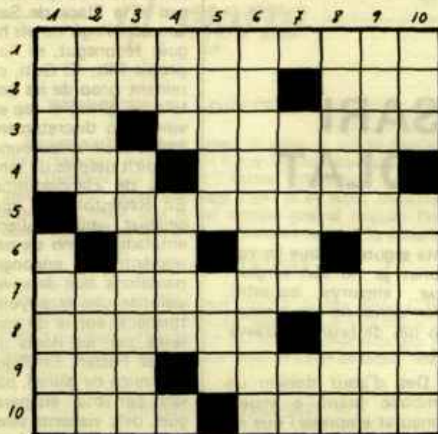
Pitjor encara. Es disfressa de dona i lliga amb el seu marit.

Recupera la memòria i es suïcida.

UJIB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

mots encreuats

HORITZONTALS. 1) Filatèlics, filantròpics, sege-lladors. 2) Que relisca molt sovint. Crustaci marí de la Serra de Gredos. 3) Polític gris, ni d'esquerra ni de dreta, "ambidextre". Menstrual, cloïssa en la seva salsa. 4) Curt, capgirat, capficat. Pla, Pla, Pla, "dextrorsum". 5) Procreador, fal·laç o fàl·lic. (plural i a l'inrevés). 6) Cert polític arborícola i plataner (dos mejor que uno). Símbol d'una Nova Força. Onomatopèia de la defecació. 7) Semi-vocal gutural i afònica, de quan te'ls estrenyem. Cosa llarga i filosa, retorçada i embolicada (plural). 8) Mamífer de Mongòlia, representatiu, i en actiu. Traspassa-me'ls. 9) Fruita verda pseudòpoda i amargant que es recull al Llobregat. Tarambana, "fatxenda", que campa per on vol. 10) Banc, "Banco", Banca, desinteressats, pesseters. Creuat màgic, que els aguanta, nosa, "silueter".

VERTICALS. 1) President, que presideix, titella. Tercer germà del sogre d'un Patriarca, conegut pel "filarmònic". 2) A la Vanguardia, enmig, darrera. Orador, que fa forats. 3) Que pertany al clericat, cuentista, vividor. Espècie de conquilla usada pels romans abans d'entrar a les Gàl·lies. 4) Que fa Imperi, ho-USA. Videla, Somoza i Pinochet. triumvirat. Peix de riu eslambiranqui de la família dels relliscosos-escamàtics. 5) Gorda, grassosa, vaca. Familiarment: Constitució. 6) Lluetàic, progre, fumat (plural i femení). 7) Repetit: el "triomfant", Tercera lletra de l'alfabet tasmanià. Foca, peluda, bigotuda, mostaxona. 8) Que li fa el salt, saltimbanqui, banyut. Tipus de flor delicada pudent i fastigosa. 9) Figuradament: que no sap pas el què vol, pragmàtic. 10) Simbologia del 69, "horadada". Cavall de cinc potes, semental.

Sí, estaré en el 1er CONGRESO DE UCD

19-20-21 de Octubre - Madrid
Palacio de Exposiciones y Congresos

La voluntad de las urnas colocó a los hombres y mujeres de centro ante la responsabilidad de gobernar, porque Unión de Centro Democrático es el partido de la mayoría. Un año largo en que se han abordado desde la sensatez y la moderación todos los problemas que siempre dividieron a los españoles demuestra nuestra capacidad de gobierno. Lo hecho avala el futuro.

I CONGRESO NACIONAL DE UCD
LA SOLUCION A UN RETO

Joy de la Namelley 78

cromets de fauna i flora

FRAGATEKUS IMPOPULARÍSSIMUS

Espècie en estat de franca regressió. Es molt difícil de trobar-lo malgrat que hi ha una bona reserva a la Península Ibèrica i a Sudamèrica (per allò de l'exportació). Les seves característiques són les següents:
1) Crani superdesenvolupat malgrat la carència de cervell. Se suposa que això respon a necessitats de camuflatge social.
2) Abundància de pèl per tot arreu excepte la closca. Se suposa degut que és la part més dura del cos.
3) Mans i peus amb característiques premsàtils molt accentuades. S'ha comprovat llur habilitat per

trepar, pujar, ascendir i escalar.
4) "Trasero" pelat, vermellós i endurit. Se suposa de tant de seure a la poltrona.
5) Mala llet congènita.
S'ha comprovat també que únicament es desenvolupa en clans molt jerarquitzats. És a dir, en clans on tothom treballa i un s'ho menja. També s'ha comprovat que l'única aportació que han fet a la història ha estat l'invenció dels tirants i els sons guturals amb intenció política.

Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General
CEDOC

EDICIONS "LA PIPA D'EN ROC"

N. Reg. Emp. Edit. 1963/78.

C/. Rep. Dominicana, 51-1er, 1era - MATARO
ISBN 84-85539-01-X
ISBN 84-85539-00-1 (OC)
Dip. Leg. B-34263-1978

Fotocomposició: Copisteria la Juliana - dr. farrero,6 Argentona
Imprimeix: Gráficas Iberia c/. Constitució, 19-bloque 12, n. 6. Barcelona/14

Equip Redactor: Pere Artigas, Francesc Costa, Josep M. Fàbregas i Jaume Graupera.
Dibuixants: Josep Novellas i Artur Palomer
Corrector: Ricart Morros i Rafeques

Tots els dibuixos i articles signats no expressen ni l'opinió de llurs autors.

